

Далече отъ роденъ край, надъ тѣхъ никой никога, не ще сълза да пролѣй.

Небе-мъгливо, тъмно и наваждено. Ръми не-прѣстано ситетъ дъждъ, катъ сълзи на майка, що надъ гроба имъ ридай

14.

Непрѣстанно все вали . . .

О, непрѣстаненъ дъждъ, кога ще прѣстанешъ?

Мъгливъ, сивъ дъждъ е обхваналъ цѣлата земя. Той чука по платнищата, прониква прѣзъ тѣхните междени и мокри, мокри . . .

Слънцето съкашъ е удавено. То плува между облацитѣ, като тъмно, синкаво кълбо, безпомощно, мъртво, безъ да могатъ лжитѣ му да пробиятъ мъглитѣ . . .

Небето е погъмнѣло. Ни една звѣздичка не трѣпва ноцѣ, ни единъ лжчъ не проблѣсва денѣ.

Полето е покрито съ локви, студенъ вѣтъръ подухва и носи мъглитѣ, като пушъкъ, гъстъ пушъкъ.

Студено, мокро, влажно . . . Окопитѣ сѫ пълни съ вода и каль.

Огънътъ не гори. Мокритѣ прѣчки сълзятъ и пушатъ, сълзятъ и пушатъ

О, непрѣстаненъ дъждъ, сивъ дъждъ, до кога ще рѣшишъ?

